

49. Poslanstvo Božjih otrok v onstranstvu. Trajanje Zemlje.

1 Učenci so vprašali: »Gospod in Mojster! Ali bomo lahko vse to opazovali in občutili, ko bomo v kraljestvu duhov? In kako dolgo bo ta srečna zemlja obstajala vse do izpolnjenega konca svojega časa?«

2 Jaz sem odgovoril: »Kar zadeva vaše prvo vprašanje, se razume samo po sebi, da tega iz nebes ne boste samo razločno videli, slišali in občutili, temveč boste vse to tudi vodili - v vseh časih, ne samo na novi zemlji, temveč tudi v vsem *velikem ustvarjenem človeku*, in tudi v vseh neskončno številnih združbah vseh nebes, ki niso nikjer omejene.

3 Zato vam znova pravim, da še noben človek ni videl, ne slišal in noben človeški čut ne občutil, kaj vse je Bog pripravil tistim, ki Ga resnično ljubijo.

4 Lahko bi vam še veliko povedal in tudi pokazal, toda tega še ne bi mogli prenesti; ko pa bo nad vas prišel Duh vse resnice in vsega življenja in se boste v njem znova rodili, vas bo popeljal in povzdignil v vse globine Moje svetlobe. Šele tedaj boste doumeli in spoznali, kako velike besede sem govoril vam in po vas vsem ljudem.

5 Zelo nespametno pa je vaše drugo vprašanje, kajti človeško štetje nima števila, s katerim bi lahko izrazili neskončno število let, ki bodo pretekla do konca Zemljinega časa, in četudi bi bilo kaj takega mogoče, bi bilo tistim, ki bodo v duhu živeli večno, povsem vseeno.

6 Povem vam: Noben angel v nebesih ne ve, kdaj in katero uro se bo to zgodilo - to ve samo Oče v nebesih! Kajti vse stvarstvo je Njegova velika misel, ki pa ni trenutna, temveč večna, tako kot je večni tudi njen vsemogočni Nosilec in Ohranjevalec. Še pred nedavnim sem pokazal, kako se bo nekoč vse materialno preobrazilo v povsem duhovno in kot samostojno bivajoče, in zato k temu ni kaj dodati.

7 Raje glejte in opazujte čudovito jutranjo naravo dneva, čedalje močnejšo sončno luč, ki odganja vse, kar je na Zemlji kalno in duhamorno, in iz tega se učite, kako duhovno bo v prihodnje tudi vaše početje; to bo veliko boljše, ko da bi se še naprej preveč prizadevno zanimali za tisto, kar vas še dolgo ne bo zadevalo.

8 Velikokrat sem vam že pokazal, za kaj naj bi skrbeli; za vse drugo pa naj vam ne bo mar. Povem vam, če se živo držite Mene v veri in ljubezni je celo nepotrebno in brez pomena, če skrbite za naslednji dan - kaj boste jedli in pili in s čim odeli svoje telo!

9 Ali ne dobite na trgu sto vrabcev za en pfenig? Kako malo so torej vredni za ljudi, pa kljub temu Oče v nebesih zanje skrbi in jih dobro oblači! Vi pa ste kot ljudje gotovo več vredni kakor vrabci!

10 Poglejte to poljsko cvetje in lilije! Salomon v vsem svojem razkošju ni bil tako veličastno odet kakor te rože. Kdo torej skrbi za njihova oblačila? Zato so vaše skrbi povsem nepotrebne in še bolj nepotrebna je vaša skrb o koncu te zemlje! - Ste Me vsi dobro razumeli?«

11 Vsi so pritrdili, razen Jude Iškarijota. Ta je trdil, da mu ni bilo razumljivo vse, kar sem o poslednji sodbi nad pogani govoril na gori.

12 Toda Jaz sem mu rekel: »Torej se obrni na tiste, ki to razumejo! Kar doumejo Rimljani, ki so pogani, bi moralo biti razumljivo tudi tebi kot judu in staremu učencu!«
13 Nato ni rekel nič več, ker je opazil, zakaj sem mu tako odgovoril, in se je znova umakni.

Jakob Lorber
Jezusov veliki evangelij
knjiga 8